

Iz Slomškove šolske risanke.

IV.

V cerkvi sv. Martina.

Skozi šumo sem zeleno
z vej otiral rose zlate,
skozi jutro sem rumeno
v cerkev hodil v božje svate.
Svitanice so na gori
peli drobni pevski zbori.

Dan je planil v cerkev našo,
da bo spremljal v plamenicah
mašnika in sveto mašo.
Jaz v oltarnih pa stopnicah
stal pred svetim sem Martinom
pod visokim baldahinom.

On bo vedel: Kaj me čaka?
Misli mislil sem iskrene:
Morda kakor siromaka
s plaščem — mašnim me odeneš?
To bi v solzah zasvetila
materi se lica mila!

Pridigarji in preroki
gledali so z lece name;
milosti bi božji toki
z nemim šumom lili vame.
Dve sta večni božji poti:
pot k Ljubezni, pot k Dobroti.

V mojem krstnem oblačilu,
v spovedi in v sveti birmi,
v slednjem svetem obhajilu
tvoj svetnik je moč in mir mi
kakor vitez vrh slemena
v zlatem plašču iz plamena:

Cerkev svetega Martina,
Roža sladkega spominal